

چکیده طرح پژوهشی

ترجمه، فرایندی بر پایه تعادل و تطبیق

○ تهیه و تلخیص: آرزو انواری

موضوع: بررسی مشکلات ترجمه ادبیات کودکان

نگارش: محمد حسین فرشی

استاد راهنمای: توران میرهادی

سال ۱۳۸۲ دانشکده ادبیات و علوم انسانی،

دانشگاه بیرجند ۱۹۰ صفحه

ایرانیان نخستین (کیانیان و هخامنشیان) بودند. پس از آن و در دوره ساسانیان، به داستان‌ها افزوده شد. از جمله داستان‌هایی که از سایر ملل به پهلوی ترجمه شد، کلیله و دمنه و سندباد نامه است که خاستگاه هندی دارند. همچنین، می‌توان از بلوهر و بوذاسف نام برد. بسیاری از این آثار، در دوران اسلامی، به عربی ترجمه شد.

با آغاز مشروطیت در ایران، حیات ادبی کشور نیز دگرگون شد. تحصیل کردگان ایرانی که از غرب بازمی‌گشتند، با ترجمه آثاری از فرانسه، انگلیسی و به ندرت از سایر زبان‌ها، فعل نویسی را در تاریخ ترجمه ایران گشودند. از همین رهگذر، آثاری چون کنت دو موتن کریستو و سه تفندگار، به فارسی ترجمه و گونه ادبی رمان، تحت تأثیر ادبیات اروپا، وارد زبان فارسی شد. ترجمه کتاب‌های درسی و غیردرسی از متون اروپایی برای کودکان، از همین دوره آغاز می‌شد و در حوزه ادبیات کودکان اثر می‌گذارد.

از سال ۱۳۰۰ هجری شمسی، آثار خواندنی کودک و نوجوان افزایش یافت. علینقی وزیری، موسیقی‌دان برجسته، پس از ترجمة قصه‌ها، آن‌ها را به همراه شعرهایی از ادبیات عامیانه و شاعران ایرانی و غیر ایرانی، در سال ۱۳۱۵ شمسی، با نام خواندنی‌های کودکان افسانه ای است، منتشر کرد.

دهه ۱۳۴۰ شمسی، آغاز دوره تازه‌ای در ادبیات کودکان و نوجوانان است. در این دهه، اهمیت ادبیات کودکان بیشتر شناخته می‌شود و تأسیس سازمان‌هایی چون شورای کتاب کودک، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و مرکز انتشارات آموزشی، به رشد و اعتلای ادبیات کودکان کمک مؤثری می‌کند.

همچنین، منافع اقتصادی ترجمه، موجب شد که ناشرانی چون نور جهان، فرانکلین و بنگاه ترجمه و نشر کتاب، به ترجمه و انتشار بسیاری از کتاب‌های کودکان و نوجوانان اقدام کنند. در این دوره، ترجمه کتاب‌های کودکان و نوجوانان کشورهای دیگر دنبال شد و کیفیت بهتری یافت.

بررسی کمی کتاب کودک و نوجوانان در دهه ۴۰، نشان می‌دهد که ترجمه بر تأثیف فزونی دارد. این روند تا دوره انقلاب اسلامی ادامه می‌یابد و در سالهای

در تعریف ترجمه ادبیات کودکان، می‌توان گفت که ترجمه ادبیات کودکان، فرایندی است شناختی؛ از مخاطب اصلی و مخاطب مقصد که در آن علاوه بر فرایند کلی ترجمه، برگردان متن بر پایه داشت زبانی مخاطب و با توجه به جنبه‌های زیبا شناختی اثر صورت می‌گیرد. مترجمان این حوزه، با معضلات خاصی چون شناخت مخاطب، تطبیق اثر با شرایط خاص و بومی مقصد، انتخاب زبان و بیان مناسب و.. مواجه‌اند.

همان‌طور که نوشتن برای کودکان، از دشوارترین حوزه‌های ادبی است، ترجمه این گونه آثار نیز دشوار است و به متخصص متبحر و آشنا با مسائل نظری زبان‌شناسی و روان‌شناسی زبان نیاز دارد.

تاریخ ترجمه
قدرت ترجمه، به قدمت ادبیات مکتوب است. اولین نشانه‌های ترجمه، در حدود ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد، از مناطق آسور (آشور)، بین التبرین و مصر (قبل از میلاد) به دست آمده است. در فصل اول این تحقیق، به تاریخ ترجمه جهان در دوران باستان، در روم، در عصر مسیحیت، در قرون وسطی، ترجمه به زبان‌های محلی، ترجمه در عصر رنسانس، ترجمه متون مذهبی، ترجمه ادبی در قرن نوزدهم و در قرن بیستم پرداخته شده است.

فصل دوم این رساله، به تاریخ ترجمه در ایران پیش از اسلام، در دوران باستان، در دوره فارسی‌میانه، پس از اسلام، در ادبیات پهلوی، ادبیات دری و... اختصاص دارد. فصل سوم نیز به تاریخ ادبیات کودکان ایران، به اختصار پرداخته است.

اما فصل چهارم، تاریخ ترجمه ادبیات کودکان در ایران را بررسی می‌کند که به آن می‌پردازیم. در بخش ادبیات مکتوب، ادبیات خاص کودک و نوجوان در ایران، سابقه چندانی ندارد و کودکان و نوجوانان، بیشتر مخاطب آثاری بوده‌اند که برای بزرگسالان خلق شده بود. در مورد اولین ترجمه‌های ایران، این ندیم می‌نویسد: اولین کسانی که افسانه‌ها را گردآورند و بخشی از آن‌ها را از زبان جاتران روایت نموده و مکتوب کردند و در گنجینه‌های خود نگاه داشتند.

پس از انقلاب هم کم و بیش همین وضع حاکم است.

فصل پنجم این تحقیق، تحلیل زبان شناختی ترجمه را بررسی می‌کند و به تفصیل به آن می‌پردازد. زیر تیترهای این بخش، شامل ماهیت و چیستی زبان، ماهیت زبان‌شناسی، نظریه همگانی زبان، تعریف ترجمه از دیدگاه زبان‌شناسی، تعریف ترجمه ادبی و تعریف ترجمه ادبیات کودکان می‌شود.

در تعریف ترجمه ادبیات کودکان، این طور آمده است:

ادبیات کودکان و نوجوانان، شامل نوشتارهای سرودهایی است که نه تنها جنبه ادبی و هنری دارند، بلکه بر پایه زبان کودک و نوجوان آفریده می‌شوند. مطالعات روان‌شنایی زبان، نشان می‌دهد که علی‌رغم پیچیدگی نظام زبانی، کودک زبان را با سهولت و سرعت فرا می‌گیرد و این مهم، در محیط زبانی تحقق پیدا می‌کند. با این حال، یکی از ویژگی‌های زبان آموزی کودک، جنبه جهانی آن است. بدین ترتیب که کودکان در سرتاسر جهان، قطع نظر از جامعه، فرهنگ و نحوه پرورش متفاوت، در زبان آموزی از الگوی ثابتی پیروی می‌کنند.

بدیهی است که با توجه به تفاوت ساختاری زبان‌ها، تفاوت فرهنگی محیط‌های زبانی، تمایزات اجتماعی و تربیتی، دانش پایه و زبان پایه کودکان در محیط‌های زبانی، دارای تفاوت مشهود است و لذا فرایند ترجمه در حوزه ادبیات

همان‌طور که نوشتن برای کودکان

از دشوارترین حوزه‌های ادبی است، ترجمه این گونه آثار نیز دشوار است و به متخصص متبحر و آشنا با مسائل نظری زبان‌شناسی و روان‌شناسی زبان نیاز دارد

کودکان و نوجوانان، با معضل مخاطب‌شناسی، ایجاد تعامل (به ویژه در حوزه واژگانی و نحوی) و پذیره القای فرهنگی مواجه است.

ترجمه ادبی، نمودی منحصر به فرد از نوشتار خلاق و تعبیری جدید از متن زبان مبدأ، در زبان و فرهنگ زبان مقصد است. در مجموع، چنین برمی‌آید که ترجمه ادبیات کودکان، تعریفی صریح و متقن ندارد. با این حال، می‌توان ترجمه ادبیات کودکان را به طور نسبی، با همان تعریفی که در ابتدای این خلاصه آورده‌یم، تبیین کرد.

در فصل ششم، به تحلیل مشکلات ترجمه از دیدگاه زبان‌شناسی پرداخته شده است.

مشکلات ترجمه در گذشته:

الف) عدم تسلط مترجم

ب) عدم تسلط به موضوع

ج) افزایش و مبالغه

مشکلات زبان شناختی ترجمه:

زبان‌ها، در عین حال که در بنیاد و اساس، از قواعد جهان شمول برخوردارند، در نظام آوازی، نحوی و ارتباط معنایی و دیگر نظام‌های زبانی، ویژگی‌های خاص خود را دارند و چون ترجمه، فرایندی است که بر پایه تعامل و تطبیق زبان مبدأ به مقصد صورت می‌گیرد، انجام چنین فرایندی، چندان ساده نیست. دو

جزء از اجزاء تعامل، عبارتند از: ۱) تعامل واژگانی ۲) تعامل نحوی.

در کل، می‌توان گفت که در فرایند ترجمه عادی، متن زبان مقصد، معنای خاص خود را دارد. به عبارت دیگر، ارزش‌های عناصر زبان مقصد، تماماً از بطن روابط بافتی و صوری این زبان پیدی می‌آید و ارزش‌های حاصل از روابط بافتی و صوری زبان مبدأ، به همین وجه به زبان مقصد منتقل نمی‌شود.

بنابراین، در تبیین شرایط تعامل باید گفت:

۱- عناصر زبان مبدأ و مقصد، زمانی معادل هم به شمار می‌روند که در موقعیتی معین، قابل تعویض باشند.

۲- هم پوشی معنایی داشته باشند. البته، این بدان معنا نیست که در زبان مقصد نیز معادلهایی هم معنا با عناصر زبان مبدأ انتخاب کنیم، بلکه باید این معادلهای بیشترین هم پوشی ممکن را داشته باشند.

۳- در فرایند ترجمه، ایجاد تعامل نحوی، پس از تعامل واژگانی، دومین گام به شمار می‌رود. اما به دلیل تفاوت الگوهای نحوی در زبان، تعامل نحوی در همه جملات میسر نیست. بنابراین، غرض از بحث «تعامل ساختی» یا نحوی در فرایند ترجمه، این نیست که مترجم باید هر عنصر ساختاری «زبان مبدأ» را با عنصر ساختاری مشابه در زبان مقصد جایگزین سازد. در فصل هفتم، به مشکلات خاص ترجمه ادبیات کودکان اشاره شده است که فهرست وار، به عنوانین آن می‌پردازیم:

۱- لزوم شناخت کودک

۲- رشد ذهنی و زبانی کودک

۳- مخاطب‌شناسی

۴- ترجمه و القای فرهنگی

۵- بی‌تجهیز به دیدگاه‌های نقد ترجمه (از جمله زبان‌شنایی، دیدگاه روان‌شنایی زبان، دیدگاه جامعه‌شنایی زبان، دیدگاه فرهنگی، دیدگاه سبک‌شنایی و دیدگاه ادبی).

۶- تطبیق و بومی شدگی

در کل، نتیجه‌ای که از مجموع بحث‌های این فصل می‌توان گرفت، چنین است:

با بررسی‌های زبان‌شنایی و روان‌شنایی و تحلیل متئی و بررسی مسائل تعامل ترجمه‌ای، می‌توان دریافت که ترجمه، پذیره‌ای نسبی است و در ترجمه ادبیات کودکان، علاوه بر مشکلات عام در ترجمه، مشکلات خاص وجود دارد. بنابراین، می‌توان مشکلات خاص ترجمه ادبیات کودکان را به صورت زیر

خلاصه کرد:

۱- لزوم شناخت کودک توسط مترجم

۲- لزوم شناخت اثر (مشکل انتخاب اثر)

۳- لزوم شناخت مخاطب (مخاطب‌شناسی اصل اثر و مخاطب‌شناسی در زبان مقصده)

۴- لزوم شناخت زبان و بیان اثر (سطح خوانایی اثر در زبان مبدأ) و تطبیق آن با دانش پایه و زبان پایه مخاطب زبان مقصده

۵- شناخت فرهنگی دو محیط متفاوت فرهنگی مخاطبان اصل اثر و مخاطبان در زبان مقصده

۶- لزوم شناخت دیدگاه‌های نقد ترجمه

۷- لزوم شناخت سبک اثر و تطبیق سبکی (تعادل سبکی بین اثر و ترجمه در زبان مقصده)

۸- لزوم شناخت مفاهیم تعادل و تطبیق (تعادل واژگانی، دستوری، معنایی و سبکی)

۹- لزوم شناخت قالب و محتوا در دو زبان مبدأ و مقصده

۱۰- لزوم شناخت تکنیک و پرداخت در متن اصلی و متن ترجمه شده (ضعف تکنیک و پرداخت در متن اصلی، موجب کاهش کیفیت ترجمه می‌شود).

۱۱- لزوم هدفمند بودن ترجمه

۱۲- لزوم شناخت فضای فرهنگی تصاویر در متونی که تصویر دارد. تمایز فضای فرهنگی تصاویر با فرهنگ بومی، موجب درک نکردن متن توسط مخاطب می‌شود.

۱۳- لزوم شناخت مسائل تطبیقی و بومی‌شدگی در متون ترجمه

اما مشکل مترجم ادبیات کودکان:

(۱) ناتوانی مترجم در درک زبان مبدأ

(۲) ناتوانی در انتقال مفاهیم

(۳) نداشتن ذوق هنری

(۴) وفادار نبودن به متن اصلی (ترجمه‌های متفاوت از شازده کوچولو و آلیس در سرزمین عجایب، گواه این مسئله است.)

(۵) حرفه‌ای نبودن مترجم

(۶) استفاده نکردن فرهنگ یک زبانه توسط مترجم و تحمل معنی شناخته شده به جمله

(۷) شناخت ناکافی از کودک و نیازهای او در زبان مقصده

بنابراین، مترجم ادبیات کودکان، انسانی نیکاندیش است که از مختصه‌های زبانی و کارکرد و تأثیر آن اطلاع دارد و رسالتش با استفاده از ابزار زبانی، انتقال حقایق انسانی، اخلاقی و علمی است و در جهت بسط و اشاعه فرهنگ پویای بشری گام برمی‌دارد.

در فصل هشتم، به بررسی آرا و دیدگاه‌های مترجمان ادبیات کودکان پرداخته شده است. در این فصل، این طور آمده است: اگرچه، با توجه به ضرورت و اهمیت ترجمه ادبی از نظر فرهنگی، ادبی و زبانی، پژوهش‌های نظری در این حوزه، به ویژه حوزه هنری ترجمه‌شناسی بر پایه داده‌های زبان‌شناسی ضروری تام دارد، با پژوهش‌های میدانی نیز می‌توان به حاصل اندیشه‌ها، تفکرات و تجربیات خبرگان و اهل نظر در حوزه‌های مختلف دانش و معرفت بشری دست یافت. بدین منظور، برای پی بردن به آرا و نظریات مترجمان ادبیات کودک و

نوچوان و آگاهی از میزان آشنایی آنان با مسائل نظری این حوزه و درک مشکلات علمی در کار ترجمه، پرسشنامه‌ای تنظیم گردید. پرسشنامه مذکور، حاوی یازده سؤال بود که بر پایه اصول ترجمه‌شناسی، تهیه و تدوین گردیده بود و از طرق شورای کتاب کودک تهران، در اختیار مترجمان ادبیات کودکان قرار گرفت. تنها پانزده نفر از مترجمان، پرسشنامه را تکمیل کردند و برگشت دادند که خلاصه‌ای از تحلیل این جوابها را می‌خوانید.

تحلیل داده‌ها

در کل می‌توان دریافت که $33/4$ درصد از مترجمان این حوزه بیش از ۲۰ اثر ترجمه کرده‌اند و $26/6$ درصد کمتر از پنج اثر و 40 درصد دیگر، بین ۵ تا 20 اثر ترجمه داشته‌اند که از این میان 20 درصد از مترجمان، نه تنها برای کودکان، بلکه به ترجمه آثار برای بزرگسالان پرداخته‌اند و $6/6$ درصد از این مترجمان، تنها درباره ادبیات کودکان ترجمه داشته‌اند و $73/4$ درصد به ترجمه آثاری برای کودکان مشغول بوده‌اند که بیانگر رویکرد مترجمان به ترجمه برای کودکان است.

اما در مورد شغل مترجمی، باید گفت که تنها $26/6$ درصد از مترجمان شغل‌شان صرفاً ترجمه است که به طور متوسط 17 اثر ترجمه کرده‌اند، اما $73/4$ درصد، علاوه بر پرداختن به شغل مترجمی، به کار دیگری نیز مشغول بوده‌اند.

فرایند ترجمه در حوزه ادبیات کودکان و نوجوانان، با معرض مخاطب‌شناسی، ایجاد تعادل و پدیده القای فرهنگی مواجهه است

با این حال، این مترجمان به طور میانگین 18 اثر ترجمه کرده‌اند که در میان آن‌ها مترجم بسیار پرکار با 48 اثر و مترجم کم کار با 2 یا 3 اثر دیده می‌شود. به هر حال، میانگین آثار ترجمه شده توسط هر دو گروه از مترجمان 16 اثر است. در مورد نوع اثر ترجمه شده، باید گفت که $86/7$ درصد مترجمان به ترجمه داستان و کمتر از $13/3$ درصد به ترجمه انواع دیگر ادبی پرداخته‌اند به علاوه $46/6$ درصد از آن‌ها مجموعه چند داستان و به همین نسبت افسانه و $46/6$ درصد مجموعه چند افسانه را ترجمه کرده‌اند.

حوزهٔ شعر را هیچ مترجمی تجربه نکرده است و در خصوص زندگی نامه، فقط ۱۳/۳ درصد از مترجمان، آثاری به فارسی برگردانده‌اند.

در خصوص ترجمه آثار غیر داستانی، ۴۰ درصد از مترجمان به ترجمه علوم پرداخته‌اند و ۱۳/۳ درصد کتاب تاریخی ترجمه کرده‌اند.

در حوزهٔ کلیات، تنها ۱۳/۳ درصد از مترجمان، به دایرةالمعارف پرداخته‌اند. مهم‌ترین مسئله در ترجمه یا تدوین دایرةالمعارف‌ها، این است که دایرةالمعارف باید پاسخگوی نیاز کودکان ایرانی باشد. اما در حوزهٔ کتاب‌های تصویری، فقط ۲۰ درصد از مترجمان چنین کتاب‌هایی را ترجمه کرده‌اند.

در خصوص تشخیص مخاطب اثر اصلی، ۹۳/۴ درصد مترجمان می‌گویند که از بررسی زبان و بیان نوشтар، به گروه سنی مخاطبان اصل اثر پی برده‌اند.

۱۳/۴ درصد نیز به اطلاعات کتاب‌شناختی اثر مراجعه کرده‌اند. ۶/۶ درصد نیز هیچ معیاری برای تشخیص نداشته‌اند. در میان مترجمانی که مورد پرسش قرار گرفته‌اند، مترجمی که به هیچ کدام از معیارهای انتخاب توجه نداشته، بیش از سی اثر ترجمه کرده، مشخص نیست با چه معیاری این آثار انتخاب و ترجمه شده است. نام برد، در پاسخ به سوال پنج هیچ پاسخ نداد.

در مورد این که اصل اثر ترجمه شده مربوط به کدام گروه سنی است، باید اشاره کرد که ۲۰ درصد مترجمان، بنا به تشخیص خود، آثارشان را برای سطح خوانایی مخاطبان گروه الف انتخاب کرده‌اند و ۲۰ درصد گروه ب و ۴۰ درصدشان گروه ج را مدنظر داشته‌اند.

۶/۶ درصد از آثار گروه (د) و ۲۶/۶ درصد آثارشان را از میان مخاطبان گروه (ه) انتخاب کرده‌اند. به علاوه، ۲۰ درصد گروه‌های سنی (ج)، (د) و (ه) را مدنظر داشته‌اند و ۳۳/۳ درصد، کتاب‌های گروه‌های سنی الف، ب، ج، د را ترجمه کرده‌اند.

در مورد این سوال که آیا مخاطبان اثر ترجمه شده، هم سن گروه سنی مخاطبان اثر اصلی هستند، باید گفت که با توجه به پاسخ ۹۳/۶ درصد مترجمان به سوال شش و عدم آگاهی آنان از معیارهای علمی ترجمه‌شناختی، در حوزهٔ زبان‌شناختی و روان‌شناختی و بی‌توجهی به مسئلهٔ مخاطب‌شناختی، پاسخ ۶/۶ درصد آنان پاسخ دقیقی نیست و ضرورت دارد اصل مخاطب‌شناختی در زبان مبدأ و مقصد، بیشتر مورد توجه و مطالعه قرار گیرد.

در مورد ایجاد تعادل بین زبان مبدأ و مقصد، ۱۳/۳ درصد از مترجمان در چهار مورد تعادل دستوری، واژگانی، معنایی و سبکی و همچنین ترجمة عنوان با مشکل مواجه بوده‌اند. ۶/۶ درصد از مترجمان، معتقدند که تنها مشکل‌شان، ایجاد تعادل سبکی بوده است. در حالی که ۱۳/۳ درصد با مشکل تعادل دستوری، ۵۳/۳ درصد با مشکل ایجاد تعادل واژگانی، ۲۶/۶ درصد با مشکل ایجاد تعادل معنایی و ۳۳/۳ درصد با مشکل ایجاد تعادل سبکی مواجه بوده‌اند. ۴۰ درصد نیز عقیده دارند که مشکل ترجمة عنوان داشته‌اند و ۲۶/۶ درصد مشکلات دیگر را در ترجمه بر شمرده‌اند که در ادامه، به طرح آن پرداخته خواهد شد.

مشکلات مطرح شده از دیدگاه مترجمان، عبارت است از:

۱- ترجمه ویژگی‌های فرهنگی (رسم و رسوم) ضربالمثل‌ها، غذاها.

۲- حذف اجرای بعضی عبارات، واژگان یا حتی بندها، به دلیل وجود ممیزی در زبان مقصد.

۳- ترجمه بعضی عنوانین که برای مخاطب اصلی گویاست، اما در صورت رعایت تعادل واژگانی (حداقل از جنبهٔ تعداد واژگان) و اصل اختصار، برای مخاطب زبان مقصودگویا نیست و به توضیح اضافی نیاز دارد.

۴- انتخاب کتاب مناسب برای برآوردن نیاز کودک ایرانی
۵- بی توجهی ناشران به معیارهای ادبیات اصیل و توجه بیشتر به کتاب‌های بازاری.

از بررسی کلی، چنین استنبط می‌شود که علی‌رغم ضرورت توجه به مسائل نظری در حوزهٔ ترجمه‌شناختی، به ویژه بحث تعادل که مهم‌ترین فرایند ترجمه است، مترجمان چندان توجهی به این حوزه ندارند و تنها به اتکا به دانسته‌های خود و برپایه میزان آشنایی خود با زبان مبدأ و مقصد، به کار ترجمه می‌پردازن.

در مورد ویژگی‌های مترجم ادبیات کودکان مترجمان موارد ذیل را برشمده‌اند:

۱- دارا بودن ویژگی‌های یک مترجم خوب به طور عام.

۲- آشنا بودن با حوزهٔ ادبیات کودک و نوجوان و مطالعه مستمر در این حوزه.

۳- توانایی در به کار بردن زبان، مطابق سطح خوانایی گروه مخاطب. منظور این نیست که ساده‌نویسی کند یا عامیانه حرف بزنند، بلکه ساده‌نویسی و درست‌نویسی برای کودکان را بدانند.

۴- آگاه باشد که حوزهٔ ادبیات کودکان، حوزه‌ای چندان سهل و ساده نیست.

۵- انگیزه لازم برای کار در این حوزه را داشته باشد و به کار برای بچه‌ها عشق بورزد.

۶- علاوه بر توانایی نوشتن، خلاق باشد.

۷- کودک را بشناسد و با مطالعه در حوزهٔ روان‌شناختی کودک، نیازهای روحی او را درک کند.

۸- در انتخاب اثر وسوساً به خرج دهد و برپایه نیازهای کودک و با توجه به ضوابط فرهنگی حاکم در جامعه، کتاب انتخاب کند.

۹- مترجم باید حس زیباشناختی قوی داشته باشد و به مسائل زیباشناختی اثر توجه کند.

بنابراین، مترجم خوب از دید مترجمان، عبارت است از مترجمی که همه ویژگی‌های یک مترجم خوب را دارا استه به مسائل کودک و نوجوان آگاهی دارد، زبان کودک را می‌داند به مسائل فرهنگی جامعه توجه دارد و با درک مسائل زیباشناختی، انتخاب اثر و برگردان آن در تعارض با ارزش‌های فرهنگی قرار نمی‌گیرد. این بررسی، نشان می‌دهد که علی‌رغم رویکرد مترجمان به این حوزهٔ متأسفانه مترجمان ما دیدگاهی علمی نسبت به این مسئله ندارند و ضرورت دارد حوزهٔ ترجمه، مانند سایر رشته‌ها تخصصی شود و حداقل در مقطع کارشناسی ارشد، ضمن تعریف گراش‌ها، گراش حوزهٔ ادبیات کودک ایجاد و نسبت به تربیت مترجمان صاحب نظر و صاحب ذوق در این رشتہ، اهتمام شود.

در فصل آخر این بیان نامه، به بررسی ترجمه‌های فارسی «آلیس در سزمین عجایب»، نوشتۀ لویس کارول، از دیدگاه‌های مختلف پرداخته شده است.